

Νέα χρονιά, νέες επιλογές

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΩΚΟΥ***

Στην αρχή κάθε χρόνου ο αρθρογράφος Νικόλας Κριστόφ των New York Times συνηθίζει να γράφει ένα αισιόδοξο άρθρο, αναφέροντας την πρόοδο που σημείωσε η ανθρωπότητα το περασμένο έτος. Όπως παραδέχεται ο ίδιος, πολλοί αναγνώστες δεν συμφωνούν με τη θετική του ματιά: σημειώνουν τα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν την επικαιρότητα, τους πολέμους, την κλιματική αλλαγή, την πολιτική αστάθεια και την οικονομική αβεβαιότητα.

Ισως γι' αυτόν τον λόγο, αυτή τη φορά υπενθυμίζει ότι η περασμένη χρονιά μπορεί να ήταν τρομακτική, αλλά την ίδια στιγμή ήταν η καλύτερη που έχει γνωρίσει η ανθρωπότητα. Πώς γίνεται αυτό, όταν οι άμαχοι πεθαίνουν με συγκλονιστική συχνότητα στη Λωρίδα της Γάζας ή όταν το Νταρφούρ φλερτάρει και πάλι με τη γενοκτονία; Διότι, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΗΕ που παραθέτει, σε παγκόσμιο επίπεδο η παιδική θνησιμότητα και η απόλυτη φτώχεια έχουν υποχωρήσει σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα.

Είναι όμως γεγονός ότι στις αρχές του νέου έτους, με δύο εστίες πολέμου να απασχολούν τα πρωτοσέλιδα διεθνώς και πολλές ακόμη να έχουν περάσει σε δεύτερη μοίρα, οι ευχές για ειρήνη ακούγονται τόσο επίκαιρες όσο και έωλες. Η Ουκρανία δεν χάρηκε την αίσθηση της ασφάλειας ούτε για μία ώρα, καθώς η Ρωσία βομβάρδισε στόχους στην καρδιά των ουκρανικών πόλεων την παραμονή του νέου έτους. Όσο για τον πόλεμο στη Γάζα, παρά τις διεθνείς εκκλήσεις για εκκευρία και τις πτήσεις του Αμερικανού προέδρου Τζο Μπάιντεν, ο πρωθυπουργός του Ισραήλ Μπέντζαμιν Νετανιάχου τόνισε ότι θα συνεχιστεί για καιρό και ότι μάλιστα βρίσκεται στην πιο εντατική του φάση.

Ενας άλλος διάσημος αρθρογράφος και παλιός ανταποκρι-

τής των New York Times, ο Τόμας Φρίντμαν, αναρωτιέται τι πάει στραβά με τον κόσμο μας, καθώς αντιμετωπίζει το ίδιο δίλημμα: πώς να προσεγγίσει δημιουργικά, αλλά χωρίς φρούδες ελπίδες, τα προβλήματα που μας κληροδότησε ο παλιός χρόνος. Για τον Φρίντμαν, αυτό είναι ζήτημα επιλογών και δη πολιτικών επιλογών. Για παράδειγμα, ως βαθύς γνώστης της Μέσης Ανατολής, σημειώνει τις επιλογές Νετανιάχου εναντίον της συμφωνίας του Οσλο για μια λύση δύο κρατών, οι οποίες άφησαν στη Χαμάς το έδαφος να αναπτυχθεί.

Είναι αλήθεια ότι η προοπτική επιστροφής του Ντόναλντ Τραμπ στην προεδρία των ΗΠΑ δίνει σε ηγέτες όπως τον Βλαντιμίρ Πούτιν αλλά και στον Νετα-

Για να θελήσει κανείς να αντιμετωπίσει την ανθρώπινη δυστυχία και να ορίσει την τύχη του, πρέπει να αισθανθεί ότι μπορεί.

νιάχου το κίνητρο να επιμείνουν στις πολεμικές τους επιδιώξεις μέχρι να αλλάξει η αμερικανική κυβέρνηση. Αλλά όπως σημειώνει ο Κριστόφ, η απελπισία είναι παραλυτική. Για να θελήσει κανείς να αντιμετωπίσει την ανθρώπινη δυστυχία και να ορίσει την τύχη του, πρέπει να αισθανθεί ότι μπορεί. Το 2024 μπορεί να είναι ένα έτος επιλογών, που θα βάλουν τα θεμέλια για ένα πιο ειρηνικό μέλλον για τους πολιτικούς, αλλά και για τους πολίτες που θα τις διεκδικήσουν.

* Η κ. Κατερίνα Σώκου είναι Nonresident Senior Fellow στο Atlantic Council και ερευνήτρια Εξωτερικού στο **ΕΛΙΑΜΕΠ**, Έδρα Θεοδώρου Κουλουμπή για τις Ελληνοαμερικανικές Σχέσεις.